અઝહરેસ્તાન બંબઇ

ઉર્ફે

ગુલીસ્તાને કવ્વાલી

શએર

બશર ક્યા કશા સીતમ કરતેહેં થોડી ઝીંન્દગાનીપર
બનતેહેં હવાકા પુલ અહલે હીરશ પાનીપર

હીસ્સા અવ્વલ

(ઇસ કીતાબમેં)

ઉરદુ ઝબાન ઔર ગુજરાતી હરફોંમે

જનાબ ખવાજા સાહેબ મોહીનુંદીન ચીશ્તી ગરીબ
નવા ઝકી શાંનમેં ઉમદેહ ગઝલેં શએરે કવ્વાલીયાં
ઔર ચુરણ વીગેરા લીખીહય.
ઉમદેહ તરહેસેં દરજકીયા હય.

છપાનેવાલે

શેખ ગુલામહુસેન શાહમોહમદ
ખંભાતી બુકસેલર.
ભીંડી બજાર—મુંબઇ.

Ahmedabad–The Natvar Prnting Press.
Printed by Bhogilal Narandas Bodivala.

સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

કિંમત બે આના.

ગઝલ

ગએ દોનોં નઝરસે ગુઝર તેરી શોનકા કોઇ અસર નમીલાં
તેરી હર જગે દેખી નીરાલી ફૂબન તેરાભેદ હૈ કીસીકો મગરનમીલા
તેરા ચરચા જહાંકી ઝબાંનો પેહે તેરા શોર ઝમાંનેકો કાંનોમેં હે
મગર આંખોંસે દેખા તો પરદેહ નવીન કહીતું ન મીલા
તેરા દર ન મીલા
કોઇ જલ્વેહ તોરપે ગસમેં ગીરા કોઇ સદરે હયે ચલનેસે
આરી હુવા
ગઇ અકલ રસાતો ખબર નરમી ઉડાતાઓરે ફીકરતો પડન મીલા
મેરે મીલનેસે હોતાં હે ચેન! બેચેન તેરે મીલને ન મીલને ન મીલ
નેકા શીકવેહ નહિ
જો ગીલા હયતો હકસેં યેહી હય ગીલા મુઝે તેરા મી
લના હાય જીગર ન મીલા
કોઇ મીલનેકા તેરે નીશાંનભી હય કહીં રહેનેકા :તેરેમકાનભીહય
તુજે દેખા ઇધર તો ઇધર ન મીલા તુઝે ઢુંડા ઉધર તો
ઉધર ન મીલા
મેં ખુદાજાનેકી સપે હુવા હુ ફીદામેરે હોશો હવાસ નહિ હેંબજા
પરે હટઓ પરી મેરે પાસન આઅબ હુરતુ મુઝસે નઝરનમીલા
કહીં દસ્તે સવાલે દરાઝ નહિ કીસી ઓરપે યું મુશે નાંઝનહિં
કોઇ તુજસા ગરીબ નવાઝ નહિ તેરે દરેક સીવા કોઇદર નમીલા
મેં હમેશાં અસીરે અલમહી રહા મેરે રોનેકા કોઇ સમર નમીલા
ઇસી ફીકર મેં ગુઝરેપેં દીન અકબર ઇસી ગમમેં ગીને તારે
સબ બહેશર
કીયા જીસને ઇસારેસેં ટુકડે કમર કબી હમકો વો રશકે
કમર નમીલા

શએર

હોગી મય દીલ સારી મુસ્કીલ હલ મદીને કી તરફ
કરતુ સામાન સફર અબ ચલ મદીને કી તરફ,

ગઝલ

કત્લ મત કરના મુઝે તેગો તબરસેં દેખના
બસ કીફાયત હય તેરા તીરછી નઝરસેં દેખના

દેખાએ કમબખ્ત કાશદ અબ તલક આયા નહી
દોસ્ત કોઈભી આતાહે ઉધરસે દેખના
દેરસે મસ્તાક બેઠેપે તેરે દીદારકે
આજ હમકો ભી જરા સીધી નગરસે દેખના
સુનકે વો નાલે હમારે ગેયરસે કહેને લગે
ગે સદા રોનેક આતીહે કીધરસે દેખના
મર ગયા આશક તુમારા હો ગયા કીસ્સે તમામ
કોઇ હમમે જામગા શાશે ઇધરસે દેખના
સર ઝુકાને દેયતો આશકકો ભી જલદી હે કયા
તેગ કયું ખીંચી હે તુને અબ કમરસે દેખના

શએર

બહોત જહાંમે હય તેરે માનને વાલે
મગર નહિ હય હકીકતકે જાનને વાલે

ગઝલ

તેરી ઝાત પાક હય અય ખુદા તેરી શાંને જલ્લેજલાલ હું
તેરા નામ માલીકે કીબરીયા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ
જીસે ચાહે મુરદે બનાએ તુ જીસે ચાહે જીન્દે ઉઠાએ તું
તેરે હાથમે હે ફનાં વો બકા તેરી શાન જલ્લેજલાલ હું
કોઇ શાહ કોઇ અમીર હે કોઇ બા નવાએ ફકીર હયે;
જીસ્સે ચાહે જેસા બનાસે દીયા તેદી શાંન જલ્લેજલાલ હું
ગે ઝમી બની વોહ ફલહ બનાંયે બસર બને વોહ મલક બનાં
ચેહી લગઝ કોનકા ઝહુર થા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હું.
શએર—ઝાલીમ તેરી આંખોમે બુરે સમર ભરે હય
શોખીભી કરરમેભી હયા ઔર આદમી

ગઝલ

સુનાં હય કલ વરે દરપર હુજુરમે આશકાં હોઇ
મોહમ્મદ મુસ્તફા સલ્લેઅલાકા ઝીકર વાં હોગા
ચલી આતીહે જીનતસે નદાએ આજ હુરોંકી
મુનોવ્વર લાલ વ ગોહરસે વરાયે વહાં મકાન હોગા
પરંન્દાં કો કહો લે બેઠેહે ચમનમે આજ વોહ બુલબુલ
નીશાં કોઇ બતા દેના જહાં વે બે નીશાં હોગા

એએક રોશની પાકર ચલે ઇસ સઆમતકો આશક
ગુમા જીસકો હો ચલ દેખો જહાં વોહ મેપેરઆં હોગા
ફુસાકર ઇસ્કિમેં દીલકો બહોત શખ્તી ઉઠાઈ હે
હશર કે દીન ગવાહી કો ઝમીં વો આસ્માં હોગા.
શએર—વો કોન હયજો દીલસેં તેરા મુબતાલાં નહિ
કીસકી ઝબાંપે યાર તેરા તઝક્કરેહ નહિ

ગઝલ જલાલી.

ફનાકાજામ એ સાખી મંય પીલીહું તું ભર ભર દે
બકાકી મંઇસેં આંખે મીરલે નરગીસ મસ્ત કર કર દે
નીરાલા હય તુ અય મબ્લાનીરાલી હંય તેરી શાંને
કીસીકો ખાકકી ઢેરી કીસીકો સંગે મરમર દે
બુરાખે શાહને મેહરાજમેં ચેકી દોઓ હકસેં
કતા કરવો દમ અવાજ ચલનેમેં જોફરફરદે
ઇલાદી રોઝએ પૈયફ્લ વરાપે જબ મય જા પોહચું
બદુરે અહદીસે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સરસ્રરદે
કહા જીબરીલસેં હકને દમેં મીલાદે પેગમબર
મેરે મેહબુબકી આમદકા તું પેગામ ઘર ઘર દે
શહાયેહ આરહીહે દમ બદમ હુકે બયાં બાંસે
અજલ કબરોંમેં લાશે મરને વાલોંકી તું ધરધર દે
જલાલી હય અજલ ઇસ કાદરે કયુમકી કુદરત
કીસીકો તાજ સુલતાની કીસીકો ભીક દરદર દે
શએર—બહોત ચાહાકે યાર આવે યા ઇસ દીલકો સબર આવે
ન યાર આયા ન સબર આયા દીયા જીમેં નાહાં આયાં

ગઝલ

ફનાં કયસી બકા કયશી અજબ ઉસકે આશનાં ઠેરે
કભી ઈસ ઘરમેં આ ઠેરે કભી ઉસ ઘરમેં જાઠેરે
મહંમ્મદ મુંસ્તફાકો હજરતે યુસુફસેં કયા નીસબત
વો મતલબે ઝુલેખાથે વો મેહેબુબે ખુદા ઠેર
ફનાકી હલ્લાહ જભમ હોગએતો બસ હમ હી હમથે
કભી બંદે બને આપને કભી અપને ફીદા ઠેરે
હકીકત ખોલદી આયને વહેદતમેં દોનોંકી

ન તુમ હમસેં જુદા ઠેરે ન હમ તુમસેં જુદા ઠેરે
જહાં એક એ ન્યાઝી આર યહાં લાખોં તમ્નનાઇ
વો લાપરવા સદાસર હમ સરાપા મુદ્દઆ ઠેરે
શીક્સ્ત આરાસ્તે હોને લગી જબ એહલે મેહેશરકી
જમા કર એક ટુકડા હશરતોકા હમ જુદા ઠેરે
અમીર આયા જબ વખ્તપરે તો સબને રોહલી ઘરકી
હઝારોં મેં રન્જ ગમ દો આસના ઠેરે
શાએર—કયા કમાંને અબરૂને તીરે નઝારા મારા
જીસકે લગતેહી જીગર હો ગયા પારા પારા

ગઝલ

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલીવાલે.
તેરી સુરત ભો બાલી નૈયન પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદસે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલીદાતાર સોન ચાંદીકી જાલી વાલે
તેરા ગુમદત માહે હુહેવ્વર તેરા કુવાહે ચશ્મ એ કોશર
રશકે તુબા તેરામીશવાક જીસકે ફૈઝ જહાંમે નીરાલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
ઝોળી મસજીર મનકા માવા રેહમત લાજીયો ભોજન હારા
અબતો જપુ હું નામ તેહારા મવરા દ્દસીમે હમકો નીભાલે
સય્યદ તીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
જીસે પીત કા હે એકરાર દીલકા પુરા કરો ઇસરાર
છોડા તેરે લીયે ઘરબાર અબ કાહે બેઠે ચીરેબન ડાલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર :સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
કુલીયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સાહબ સરવટ
મેરી ખુદીકો મુજસે મીટાદે મીરાં દાતા ભોલે બાલે
તેરે દરપે જો કોઇ આયા—બેડા તુંને પાર લગાયા
ઉસકી મુરાદ તું બર લાયા—પેરે મીરાં ભોલે બાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
શાએર—કબતક તેરી જુદાઇકે સદમે ઉઠાએ દીલ
હરરોઝકે સીતણુકી કહાં તાબ લાએ દીલ

ગઝલ અકબર.—

હીંદવાલે ઉન્હે મકકી મદની કહેંવંહંય

ખુલદવાલે જીન્હે સરરો ચમની કહે તે હય—
દેખકર અપને સહીફામેં તેરા હુસનજમીલ
અંખીયા રોઅબસેં અલ્હાહુમની કહેતેહંય—
એક ઈશારેસેં હુવા ચાંદકા દીલદો ટુકરે—
આશક ઈસિ આનકો બરછીકી અની કહેતેંહંય—
મંન્ઝલે ગમમેં થકા બેઠાં હું મહેબુબસેં દુર
પ્રસ મુસીબતકો ગરી ખુલવતની કહેતેહંય—
એક તુમ હોકે હે અલ્હા તુમહારા હેસ્તાક—
એક મુસાહેંકે રબ્બે અરની કહેતે હય—
મરહબા અકબર મદદાહ લીખી ખુબ ગઝલ
ઈસી અનદાઝકો શીરીંન સુખનો કહેતેહંય—

શઅેર

નખુદાહી મીલા ન વસાલે શનમ ન ઈધરકે રહે ન ઉધર કે હુવે
તેરે દરપે આકે ખડે હેં શન્મ નસફરકે રહે ન વતન કે હુવે

ગઝલ

હો એક નઝર ઈધરભી ઓ આંન બાંન વાલે
એક તીર ફેંકતા જા બાકી કમાંન વાલે
હમ ભેજ તે તુઝે ખત ઓ આસમાંન વાલે
પાવ અગર કબુતર ઉંચી ઉરાન વાલે
તેરી તલબ મેં જાની દર દર કી ખાક છાની
ઢુંડા હે લામકાં તક ઓ તરફે શાંન વાલે
દુન્યાકી પુખ્તગીકી બસ દેખ લીયે ફાની
કચ્ચે મઝારમેં હે પક્કે મકાન વાલે
એક મેરીહી દોઆ પર કયા પર ગએ પે પત્થર
તું સબ કી સુન રહા હે ઓ બે નીશાન વાલે
શઅેર—અય હસીનો રંગ મીસસી કાનહી હોંટોંપે હય
યેહ ધુવાં ઉડકર જમાં બેશક કીની કો આહકા

ગઝલ—કલયર

સલ્લે અલા હબીબુલ્લાહ રફે રફ પર જાને વાલે
દીલાથા શબે મેહરાજ દેનાથા તુજે સબરાજ,
તેરે સરપેથા સફાઅત તાજ ઉસમ્ત કે બચાને વાલે
સલ્લે અલા હબીબુલ્લાહ રફ રફ પર જાને વાલે

સબ ફુરો મરક હો નીસાર   કહેતે થે ખુશીસે પુકાર
આએ આએ ગુલે ગુલઝાર કોશરકે લુટાતે વાલે
સલ્લેઅલા હબીબુલ્લલાહ રફ રફ પર જાને વાલે.
નબીયોંમેં થાયે પુકાર   દેખો આએ સટે શાલાર,
બુરાક પે હોકે સ્વાર   આએ આલમ કે રીઝાને વાલે.
સલ્લેઅલા હબીબુલ્લલાહ રફ રપ જાનેં વાલે.
કમયર આન પડા જધાર તુમવા જમકે હો સરદાર
બેડા કીઝયે હજરત પાર નવર્યા પાર લગાને વાલે.
સલેઅલ્લા હબીબુલ્લલહ રફ રપ પર જાને વાલે,
શાએર—રંજો અલમ લીખાહય હમારે નશીબમેં
નગદીરસેં ગીલાહય કીસીસેં ગીલા નહિ

ગઝલ કાલીન

શીકસતે દીલ તેરે કુચેમેં આનબેઠેહુંય
ફનાકી કીરતીમેં લાખો હજાર બેઠેહય
ખુદાકે વાસ્તે સુરમ દીખા દેઓ જાલીમ
લાખો પેદમહે તેરે ઇન્તેજાર બેઠેહેં
કાલીનઆનકે પુંછા કે યાર કયસેહો
હજાર દરદ કાલેજે દબાયે બેઠે હુંય
ખુદાકે વાસ્તે પરદેશી તું નીકલ બાહેર
બહોત દીનાંસેં તેરે ઇનતેજાર બેઠેહુંય
હીરાકે યારમેં કફની રંગાઇહે કાલીન
તેરે મજારપે ધુંની રમાયે બેઠેહુંય

શાએર

યાનબા જો કે જયારત તેરી કરતેથેમુદામ
કયસે નેક બખ્તથે વા અગલે ઝમાંને વાલે

ગઝલ

યે કયસે બાલ બીખરે હયે યે શુંરત કયું બની ગમકી
તુમહારે દુશ્મનોકો કયા પડી હે મેરે માતમકી
મઝે ઇસમેંહી આતાહે નમક છીંણુકો નામક છીંણુકો
કસમ લેલો નહી આદત મેરે જખમોંકો મલવમકી
સીકાયત કીસશેં કય કીજીયે હાય કયા ઉલટા જમાનાંહય
બઢાયા પ્યાર જબ હમને મોહબ્બતે આપને કમકી

ન મીલયેષા ન મીલયેગા કોઇ હમ મર ન જાઇગે
ખુદાકા શુક્ર હય પહેલે મોહોબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતાહે ગદીબાંપર
પસે પરદેભી વા મોહો લ્લત નહિ મીલતી કોઇ હમકી
રહાં જાનાં હય થમ થમકર ચલો એસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમભી તુમ હો નજર પડતીહે આલમકી
શએર—સુરજ ખુદાકે વાસ્તે હોજા તલે તલે
વાયદા કીયા હય જાન ને આંનેકો દીન ઢલે

ગઝલ

સીતમશેં બાઝ આ જાલીમ કયામત હોને વાલીહે
બ ઘેસે દાવરે મહાશર અદાલત હોને વાલીહે
નજદ બાઝો સમલ બેઠો કયાબ્રુત હોને વાલીહય
કીસીકે હુશ્નને યોજ અપ્ઝોકી શોહરત હોને વાલીહે
હમારે ઇશ્કકી દુન્યામેં સોહરત હોને વાલીહય
કીસી મઅસુખ કમસનસેં સસરત હેતે વાલી હય
ખરાંગે નાંઝકા સુસ્તહ દીલ ભી હય જીગર ભી હય
બીતમ યેહય કોનો મેં રીકાબત હોને વાલીહય
નઠકરા કર ચલો હર હર કદમ પર એયસી શોખીસેં
તુમ્હારી ચાલસેં બરપા કયામત હોને વાલી હય
કીસીકે હુશનપે ઉનકી ભી તબીયત આતી જાતી હેય
હશોનાં કો ખબર કરદો અદાલમ હોને વાલીહય

શએર.

અજબ કુચ હાલતે દીલ હય જહાં દેખી નઇ સુરત,
દીલે નાદાં મચલતા હય કે હમતો બસ યેહી લઇગે

ગઝલ ઝમુમતાઝ

કોઇ એસી સખી ચાતુર ન મીલી મુઝે પીકે દવારે બીઠાદેતી
મેંને રાહે મદીનાભી દેખી નહી મોરી બઇયાં પકરકે બતાદેતી
મોરે મંનમે હય અબતો જોગનયા બનુ ઔાર મલકે ભબુત
મદીનેચલુ
સખી હીદ કી નગરીનેં કાહેરહું તોરી પીત ન ચૈન ઝરા દેતી
પીયા સાથ સમનદર પાર ”સુંમોરે પગમેં નચલનેકા જોરરહા
નહીં આઇ મદીનેકી કોઇ હવા મુઝે મુલકે અરબ મેં ઉડાદેતી

મય તો સુરનીસજયા મે તડપત હું પીયા મુલ કે અરબમે બીરાજત હંય

કની સપને મેં દેતે જો દરસ દીખા થહી ચરનો મેં સીસ નીવા દેતી
મંય રોવત રોવતબઉરીભઇ પીયા ઢુંડત હું મીલતાહી નહી
મોરી મોત ભી આતી નહી હય સખી મોરે હીજર કે મમસ છુડા દેતી
તોરી પીતકા દુખડા તો મંય હી નહી નહી પડા રોતા હય હીજર મેં વોભી યુંતી
મુઝે દરપેસેલા તે જો શાહે અરબ મુમતાઝકા દુખરાસુનાંદેતી
શએર.—અનદાઝ આપના આપને મેં દેખતે હય વોહ
ઓર યેહ ભી દેખર હંય કોઇ દેખતા ન હો;

ગઝલ કલચર

તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસે કુફર મીટાને વાલે
તુમરી શાંન કે ગુણ હર બાર હુરે ગાવત હેઅ લલકાર
તુમરે નાના હે વો મુખવાર આબે કોશર બાંટને વાલે
તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસે કુફર મીટાને વાલે
તુમારે રોઝેપે લેલનહાર કહેતહેઅ હીનદુ મુસલમાંન પુકાર
દાંતા કીજીયો બેડા પાર નયયાં પાર લગાને વાલે
તુમતો ખુબ બને દાતાર નકસે કુફર મીટાને વાલે.
કલચર છોડદે અબ સનસાર ઝરા તું દેખ દરે દાતાર
વાકે સાઇલ હો જા યાર વો હેઅ મુસ્કીલ ટાલન વાલે
શએર,—ખુદા કો માનો ઝરા નીન્દ અને દો ગોહર,
અભી તો રાત પડી હય બહોત સતાને કે લીયે;

ગઝલ

ઝમાંને છાંન મારા હય યેદુયા દેખી ભાલી હય
ન કોઇ હય ખુશી ખુરરમ ન કોઇ ગમસે ખાલી હય
ખુદાને શીકલ તેરી હેરકે સાંચમેં ઢાલી હય
ઝમાના તુજપે મરતા હય ઝમાનાં તુંજપે સયદા હય
કીસીકે દીલકો છીનાં હયે કીસી કે દીન વઇકો
અભી થમ જા ઝરા દમલે કયામત આને વાલી મય

શએર—ખુદાકે વાસતે જાવો ન છોડકર મુઝકો
અમે જુદાઇ કે સહને કી મુઝ કોતાબ નહીં

ગઝલ અમીર,

કેહ રહી હય હશરમેં વો આંખ શરમાગ હુઇ
હાય કયસી ઇસ ભરી મેહ ફીરમે રૂસ્વાઇ હુઇ
ઠોકરેં ખીલ વાયગી યે ચાલ ઉઠલાઇ હુઇ
કયા જવાની ફીરતીહય જોબન પે ઇતરાઇ હુઇ
આંયનેમેં હર અદાકો દેખ કર કહેતે હંય વોહ
આ;જ દેખા ચાહીએ કીસ કીસકી કજા આઇ હુઇ
ખુલ ગયા જો બનતો અસ્મતહેં હયાને યુ કહા
એક અંગરાઇસેં હમ દોનોંકી રૂસ્વાઇ હુઇ
મંય તો રાઝે દીલ છુપાઉં પણ છુપાં રહેલે બી દે,
જાનકી તો રાઝે દીલ છુપાઉં પણ છુપાં રહને બી દે,
જાનકી દુશમન યેહ પાલીગ આંખ લાલચાઇ હુઇ
વસલ મેં ખાલી હુઇ અગયાર સે મેહરીલ તો કયા,
શરમ બી જાયે તો મંય જાનુ કે તનહાઇ હુઇ
ગમઝા વનાઝે અદાસબ મેં હયકા લય લગાવ
હામરે બચપન કે સોખી બી હય શરમાઇ હુઇ.

શએર—ઉસ પરીકી શીકલ જબસે બા ગઇ દીલકો મેરે
નીંદ આતી હી નહી અબ દી દએ બેદાર મેં:

ગઝલ મુસજાફ

યા રસુલે ખુદા હાશમી મરહબા તેરી શાન જલ્લેજલાલ હુ
સરે અરશ લીખા હય જા બજા વરી શાન જલ્લેજલાલ હુ
કહા જીબ્રઇલને આંનકર હે ગુલાયા આપકો ખુદાતે અરશપર
હુવા શોખ રબકો તેરે દીંદારકા તેરી શાન જલ્લેજલાલ હુ
પએ સેયર જબતું બનાં ઠનાં તો બુરાક મરકબે ખુશ અદા
યહી કહેતા આપકો લેઉડા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ
તું જો ધરસેં સુએ સમા ગયા દોજ્જહાંમેં નુરતેરા છાગયા
સભી હુરો મલાયક યે બોલ ઉઠે તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ
વેઃ નજરકી તરહા ઊડા ગયા સરે અરશ શાહે હુદા ગયા
દરે દારસેંથી યેહી સદાં તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ

૭૧૨૮

સઠે મુરસલાંમે યે થા નીદાં ચલા હયસે મીલનેવોહીલરૂબા
કહા મબને સરકો ઝુકા ઝુકા તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
જો મીલા હબીબ હબીબસે હુબ્બ દીદ યાર કરીબસે
તો યે ધરક બોલાકે મરહબા તેરી શાંન જલ્લે જલાલહુ
શુવા વખ્ત રાઝો નીયાઝકા તો યે હકસે બોલે શહે હુદા
મેરી બખ્શ કુલ ઉમ્મતકી ખતા તેરી શાંન જલે જલાલહુ
યેજવાબ આયા કે સય્યદી તેરી ઉમ્તકો આજ હમને બક્ષદી
મુજમે ઔર તુંજમેં ફરકહી કયા રહા તેરી શાંનજલેજલાતહુ
યે ફકીરહુશેશન બેનવા યેહી તુજસે રખના હય ઘલતેજા
કેની ગાહ મેરર તું કર શહા તેરી શાંન જલ્લેજલાલ હુ

શએર—છુટ જોયેં ગમ કે હાથાં સે જો નીકલે દમ કહીં
હાય એયસી જીન્દગી પર હમ હમ કહીં ઔર તુમ કહી

ગઝલ—હમીર

જો ઉઠકે પહલુસે અનજુમનમેં વોહ દુર બયઠે હાયમુઝસેજાકર
તડપને દરદે જીગરકી દીલકો પટક દીયા હય ઉઠા ઉઠા કર
કદમકો નાહક ઝબાનકોલુકનતહયરેશા હાથોંકોસરકોજુંબીશ
કીધર ગઇ હાય નવ જવાની ઇન આફતાંમેં મુઝે ફંસાકર
જો આંખ ખોલી તો કુચ ન દેખા સહદકો શુંનસાન સબ સરાધા
હુવા ન હમરાહી વહાંસે ઇતનાકે સાથ લેતે મુઝે જગા કર
બપા હય તુફાને બે તમીઝી રવાં રવીતેં હય યે ગરમ મોજે
હવાઇં નાહક ભરા હુવા હય હુબાબ દરયામેં ઘર બનાકર
શબીહ મદદે નઝર હય કીસકી કે કોઇ પુરી નહીં ઉતારી
મીટા દીયે સાનએ અઝલને હઝારાં નકશે બના બના કર
હો બઝમે જાનામેં હશર બરપા તડપતે દીલકા યે હથા તકાઝા
મગર બડી મુશકીલોંસે રોકા અદબસે ઝાનુ દબા દબા કર
અમીર મરે રગોંહેં ગેહ તેગ તાતીલ કી આરઝુથી
ગીલે જો આકાર વોહ બાદ મુદત તો ખુબ રોયે ગલે લગાકર

શએર.

આદમકો ખુદા મત કહો આદમ ખુદા નહિ
લેકીન ખુદ કે નુરસે આદમ જુદા નહિ;

ગઝલ

યા મુસ્તફા તુમ્હી હો શાંનોંમેં શાન વાલે
સર ઝીનકા તેરે આગે સબ આન બાન વાલે
જબસે હુવે ઝમીપર તુમ જલવા ફરમાં સાહબ
ગુમહો ગએ વો અગલે નામો નીશાન વાલે
તેરી સનામેં સબ હૈંઅ ગુલ બુટયાં જશર તક,
તેઅ તુસ શરાસે લેકર સબ આસમાન વાલે,
મેહશર કે દીન કહેંગે સબ આપસે નબીયું
લીલાહ લબ હીલાદે શીરીં ઝબાંન વાલે
બુલવાયે મદીનેમેં યા શાહ જલદ ઇનકો,
કુરબાન તુમપે સબ હૈંઅ હીનદોસ્તાન વાલે,
કબશાંનમેં કીસીકી નાજુક હુવા હેય કાઝી,
પેગંમ્બરોમેં તુમ હો સાહબ કુરાત વાલે,

શએર.

દીલ હસીનોં કો ન દે ચાહને વાલા કોઇ,
કયું કે ઝમાને મેં કીસીકા નહી હોતા કોઇ;

ગઝલ—ગુલ.

ઝરાતો સોચ અય ગાફીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હયે
નીકલ યે જબ ગયા તંનસે તો સબ અપના બીગાનાં હયે
મુસાફીર તુ હે ઓર દુન્યા સરા હે ભુલ મત ગાફીલ
સફર મુલકે અદમ આખીર તુઝે દર પેશ આનાં હય
લગાતા હય અબસ દોલત પે કયું તું દીલકો અબ નાદક
ન આવે સાથ કુચ તેરે યહાં સબ છોડ જાનાં હય
ન ભાઇ બંધ ન કોઇ હય ન કોઇ આશનાં અપનાં
બખુબી ગૌર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાંના હય
લગા રેહ યાદમેં ઉસકી અગર અપની સફા ચાહે
અબસ દુન્યાં કે ધંધો મેં હુવા ગુલ કયું તું દીવાને

શએર

હયદો આલમ મેં મેહેનશાહી હકીકત મેં તેરી
જીન વ ઇનશાંન મલાયક ભી હય અતાઅતમેં તેરી

ગઝલ બ્યાંન

અલો આતી હંય નઝરેં ધુમસેં દરબાર કાતીલ હય
કીસીકા સર હથેલીપર કીસીકે હાથમેં દીલ હય
કીતાબી રૂએ કાતીલકા સબ્ક મુસ્કીલસેં મુસ્કીલ હય
યેહ વોહ મસહફ હયજીસકી પહેલે બીસમીલ્લાહ બીસમીલહય
ન પાયા હય દુઆલમ મં કહીં આરામ કા પહલુ,
યહાં ગંરદું વહાં મહશર ઇધર તુંમ હો ઉધ દીલ હય,
વોહ અપને હમદમોં સે પુછતે હંય કતલે આશકોં,
અદા કહતી હય આસાં નાઝકી કહતી હય મુશકીલ હય.
ચડે અબરૂ બડે ગેસુ તુલી નઝરેં તની મીઝ ગાં,
યેહ ફૈજે યકતાદેફ હય ઓરતને તનહા મેરા દીલ હય

શએર

નીકલ જાએ દીલ તેરે કદમોં કે નીચે,
યેહી દીલકી હશરત યેહી આરઝુ હય;

ગઝલ અકબર—

કદમોં પે મુસ્તફાકે મેરા મઝાર હોતા
વો ખાક પાક હોતી મેં ખાક સાર હોતા
કદમોં પે તેરે ગીરતા ગલીયોં મે તેરી ફીરતા
ગાહ જાન નીસાર હોતા કે ગાહ આસ્ક બાર હોતા
મબ્લા મેરે મુંઝે તુંમ રોઝે પે અગર બુલાતે
કયું ઝાર ઝાર રોતા કયું બેકરાર હોતા
ગફફાર બખ્શ દેતા ગર તુંમ ઇશારેહ કરતે
મેરા જહાઝે અસ્યાં તુફાનસેં પાર હોતા
મબ્લા મેરી ખબર લો ગુમરાહ હો ચલા હું
કુચ અપની ઝીંન્દીકા નહિ એતબાર હોતા
યે ભલા હુવા કે તુમને મુઝે બખ્શ વાયા વરના
મેરી બુરાઇયોંકા કયું કર શુમાર હોતા

શએર

ચેન નહિ સેને દેતીડય મોહબ્બત તેરી,
દરબદર મુજકો લીએ ફીરાતી હય ઉલ્ફત તેરી;

ગઝલ

ના અતે અહેમદકે જહાંમેં જો હય કરનેવાલે
રોઝે મેહશરશેં વોહ હરગીજ નહિ ડરનેવાલે
આસ્યોંકો નહિ હય ખોફ કયામતકા ઝસ
કયું કે અહેમદ હે સફાયતકે ભી કરને વાલે
બે સુખે જાઇગેં ફીરદોશ ફુબરીમેં વો તમામ
ઇશ્ક અહેમદમેં જો કે હેં મરનેવાલે
મજલીશે પાક મોહમદમેં જો આતે હય
પુલ શરાત પરસેં વો: આસન ગુમારનેવાલે

શએર

મેરે ઝખમોં પે નીમક છીંણુકા બજાએપાની
તો ભી ઠંડા ન હુવા યાર ફુકલેજા તેરા;

ગઝલ કવ્વાલી.

આંખોં મેં નરતેરા દીલમેં સરૂરતેસ
દરવાઝેસેં હે ધરતક સારા બહુર તેરા
જીન્નતમેં ભી હય ચરચા અય રરક હુર તેરા
શહેરેલ હય અલ્લાહ અલ્લાહ અબ દુર દુર તેરા
તુ મોહર તેરે આગે સબ કતરહાએ સબનમ
ઉનકા કહાં ઠીકાના જબહો ઝહુર તેરા
અય યસ્મ શોખ વોહ તો હર રંગમેં હોગા ઝાહેર
અબ ભી તો જો ન દેખે તો હે કસુર તેરા
ખુરશીદ વ માહ સબમેં જલવેહ તેરે હે લેકીન
એસી કહાં હે આંખે દેખે જો નુર તેસ
નાદાન હબીર નાહક ઉમેદવાર હે તુ
દીલ લેકે ફેર દેગા અબવો જરૂર તેરા

શએર

અબ દીલ તુ કીસકી યાદમેં દીવાને બન ગયા
કયુ શોચ રૂએ સમએમેં પરવાને બન ગયા

ગઝલ નાસીક

અઝલ સર પર ખડી હય ખ્વાબ ગફલતમે જમાના હે
છપર ભટકે અવેઝ ઝાલીમ જનાઝેકા બનાંના હય
અઝારે આતસે પર બાદ કીસકા એક ભ્હાનાં હય
કે મંનઝુર ઉસકો અપને સબઝ ખતકા જીલાના હય
નીકલતા હય જો હર ગુલ ઝર બકફ ગુલઝાર આલમસેં
ખુદા જાને જમીમે દફનયે કીસકા ખજાનાં હય
ન દે અય જોશ બદ મસ્તી બહોત તરગીબ ગુસ્તાકી
ખીઝાલત યારસેં હોગી કભી તો હોશમે આના હય
ઇશારેહ આમદ વ રફ્ત નફશ કાહય યેહી હરદમ
બદીમેં દમ જો આયા હય મુકરર ઉસકોં જાના હય
રખાહય હાથ સીરકતકા કબ ઊંસને મેરે સીનેપર
હસે અબ આંતીસે રંગે હીનાં સેં દીલ જલાનાં હય

શએર.

ફલકને તો ઇતના હંશાયા નથા
કે જીસકે અવેજ્યું રૂલાને લગા

ગઝલ રંન્દ

ન ઓરો દેતે આંતા હય ન દીલ બહેલાના આતા હય
તુજે તો અય બુતે કાફર ફકેત તરસાના આતા હય
સરાહી ખેચ ખેચ ભરતી હય મેના મુસ્કરાતા હય
હમારા યાર જીસદમ જાનીબે મયાખાંને આતા હય
જો તુય હંશને મેં હે મુસ્તાક હમ રોને મેં કામીલ હય
તુમ્હેં બીજલી ગીરાની હમકો મેહ બરસાના આતા હય
બીછાકર દામ ગેસુ રૂખ પે વો સય્યાદ યું બોલા
યે ફંદાં વો હય જીસમેં મુરગ દીલ બેદાને આતા હય
બત સસમકોં જગે ઇસ કાફરે બદ ખેયસકો અયરીંન્દ
ખપા હોનાં બીઝલનાં મારનાં ધમકાનાં આતા હય

શએર

અબતી દાએ ઇસ્કસે રોતા હય કયા
આગે આગે દેખીયે હોતા હય કયા

ગઝલ.

મેહરાજકી સબ બન ઠન કે ચલા અહેમદ પ્યારા ખુબબનાં
જીબ્રઇલ પુકારા સલ્લે અલા રહેમાનકા દુલારા ખુબ બેનાં
દોરોં પે ખરેથે હુરો મલક શીફત બસ્ત નજર બાં જાં ફલક
કહે તે થે અપસમેં ખુશહો દીલદાર હમારા ખુબ બનાં
યે જીતને નબી વ પેગમબર આદમસેં ઇસાતક લેકર
જીસ જીસને નજરકી ઉસકી તરફ ઉસ ઉસને પુકારા ખુબબનાં
યે ઉસકી જલુમે રૂહ અમીન અઊર ખલીલ મલાયક પેરવ પીસ
કીસ શાંનહે ધોહચા અરશબરીં વો શાહે ખુદારા ખુબ બના
ખવસીનકે જબ વો આગેબરહાં ઐારેકુફલ દરે અદનાકા ખુલા
પરદેકો ઉઠાકર હકને કહા મહેબુબ હમારા ખુબ બનાં
મબ્લાસેં બનાથા વો બંદે બંદેસેં બના ફેરવો મવલા
એક બાર બનાંથા વો હામદ મહેબુબ દુબારા ખુબ બનાં
જહા સબકો હુકથી જો બાતે યહાં દોનકો સુની વો સબબતે
આલકવે ઝબાંસે કુચ ન કહા મજઝુબ પુકારા ખુબ બનાં
વહાં શોરા હસ્ત વ બલાકા થા યહાં ફરાં હસ્ત મવલાકાથા
કસરતમેં અયાં કી રમઝ નહાં વ્હેદતકા અસારા ખુબ બના
તારેસેં બનાં ખુરશીદ વલે ખુરશીદસેં તારા ખુબ બનાં
અહેમદકો અહમસેં જબકે મીલા તોતીદકી ખલઅત હરબદલા
મેરાજકી સબ બન ઠનકે ચલા અહેમદ પ્યારા ખુબ બનાં
શાંન અલ્લાહકા ભેદ ખુલા કુદરતકા સન્વાર ખુમ બનાં
યે એકહી બુલબુલ ઉસ ગુલકા મકસુદ વોહી જુઝ કુલકા
ગુલઝાર અલમમેં અય શાખી વાં રશક હઝારા ખુબ બનાં

શએર.

કહુ ક્યા હાલે દીલ અપનાં કે જો સદમે ગુઝરના હય
ઝબાંપે લાકે રહે જાતીહું કહેનાં હાલ મુસ્કીલ હય

ગઝલ-હુસેન.

એક ફકત મેહી નહિ ચાહને વાલા તેરા
જીસને પયદા કીયા વો ભી તો હય સયદા તેરા
હલક પર મેરે છુરી ફેરકે કાતીલને કહા

આજ દેખીએ તરપનેકા તમાસા તેરા
ઝાખમોપર મેરે નીમક છીંડુકા બજાએ પાની
અબ તો ઠંડા હુવા કાતીલ યે કલેજા તેરા
ઉમર ભર સીજદેસેં સુરકો ન ઉઠાઉંગા કભી
હાથ લગ જાએ અગર નકશ કદે પા તેરા
યે હય ઉમ્મેદ સબ વ રોઝ દીલે હુશેનકી
નઝઅકે વખત ઝબાં પર રહે કલમે તેરા

શએર.

હમસેં બીગડી હી રહી હાય તબીઅત તેરી
કીસમતે આઝકે એ દીલહય યે આદત તેરી

તરઝે નાટક,

સલ્લે અલા રસુલ્લાહ કે અરસે બરી કે જાને વાલે
યાર બગુનાહ મેં હું લાચાર મોરી નૈયાં પડી મંજધાર
મોરે મોર કે ખેવન હારનયયાં પાર લગાને વાલે,
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
તેરે ઇશ્કમેં મવલા યા શાહે અરબ પડી મુશ્કીલ
અબ ચલતે ચલતે-મનઝીલ-મેરે પાઉં મેં પડગએ છાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
હો દોનો જહાં કે શાહ હો મુલકે અરબ કે માહ-
રોઝે માહશરમેં હો તુમહારી ઉમ્મત કો બચાને વાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ
હય બડી તુમહારી શાંન-જીબરીલ અલા મહરબાન
ઇસ ઇઝઝકે કુરબાન વો મેરાજકે જાનેવાલે
સલ્લે અલા રસુલુલ્લાહ

શએર

બુલબુલકી જીંદગી ગુલ વ ગુલઝાર દેખનાં
ઓર મેરા કામ હય તેરા દીદાર દેખનાં

ઠુમરી ભૈરવી

મંય તો અપને ખ્વાજાકી જોગન બની

જોગન બની બૈરાગન બની રે
છુટા પસીના નુર કારે બોયા ચમબેલી ફુલ
સબ સખ્યન મીલ સેહરા ગુંથા પહને નબી રસુલ
મંય જોગન બની—અપને ખવાજા કી જોગન બની
દુલા અંદર સજ રહા હય બાહેર ખડી હય બરાત
ચારોં પાયે ઉઠ ચલે તો કોઇ ન આયા સાથ
મય તો જોગન બની—
સોના લેને પીયુ ગયે સુના કર ગયે દેસ
સોના મીલા ન પીયુ મીલે રૂપા હોગયે કેસ
મંય તો જોગન બની—
કાગા નેન નીકાશ દું પીયા પાસ લે જોય
પહલે દરસ દીખાય કે પીછે પીજીઓ ખાય
મંય તો જોગન બની—
નદી કીનારે ધુવાં ઉઠત હય મંય જાનું કુચ હોય
જીસકે કારન મંય જલી વહી ન જલતા હોય
મંયતો જોગન બની અપને ખવાજાકી મંયતો જોગન બની

શએર,

કાસદ લાવે ખબર યારકે આજાનેકી,
જાન જાતી હય ચાલી હીજરમેં દીવાનેકી

ગઝલ

સીતમસે બાઝ આલીમ કીયામત હોને વાલી
બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોનેવાલી હય
નઝર બાઝો સંભલ બેઠા કીયાયત હોને વાલી હય
કીસીકે હુસ્ને રોઝ અફઝોંકી શોહરત હોને વાલી હય
હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
કીસી માશુક કમસીન સે સરારત હોને વાલી હય
ન ઠુકરાકર ચલો હરહર કદમ પર અયસી શોખીસેં
તુમહારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસન પે ઉનકી તબીઅત આતી જાતી હય
હસીનોં કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

શએર

દીખાતા રંગ હય કયાકયા મુકદરકા બદલજાનાં,
કભી ખુને જીગર પીના કભી લગતે જીગર પીનાં,

ગઝલ

નીગાહે યાર બદમસ્તીગેંભી હુશીયાર કયસી હય
મેસ દીલ છીંન લેનેકે લીગે તઇયાર કયસી હય
અદાસેં ફેરકર ખન્જર ગલેપર યું લગે કહેને
શહીદેં નાઝ બતલાઓ કે ઇસમેં ધાર કયસી હય
જીગરમેં છાગઇ પહેલુમેં ઘુસકે દીલમેં જાંતર પી
ગઝબકી છલબલી ચંનચલ નીગાહ યાર કયસી હય
અભી નીકલા હય દમ ઠેરો કીસીસેં મીલતો લેને દો
અભીસેં લેકે ચલનેકી યે મારા માર યકસી હય
હમીકો ઝુબ્હે કરતે હંય હમીસેં પુછતે હંય યું
ઝરા સાહેબ બના દેના મેરી તલવાર કયસી હય

શએર

આદમ આબાદ કો જાતે હય બશર ખાલી હાથ,
મુજકો હય નાલકે લે જાઉંગા હશરત તેરી;

ગઝલ

સફર હય દુસ્વા ખ્વાબ કબ તક બહોત ચરી મંઝલ અરમ હય
નશીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્તરકે રાત કમ હય
નશીમ ગફલતકી ચલ રહી હય ઉમંગ રહીહય કઝાકી નીન્દે
કુચ એસાસોતે હય સોનેવાલે કે જાગના હશરતક કસમ હય
જવાની હુશન વ ચાહ વ દબ્લ યે ચંન્દનફાસકે હંય ઝગડે
અજલ હય અસ્તાદેહ દસ્તબસ્ત નવ્યદ રૂકસત હય એકદમ હય
જો ચારદીન હય સુખ વરાહેત બાદ ઉસકે ગમ વ અલમ હય
નશીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્ત કે રાત કમ હય
મઆલ કારે જહાંને ફાની કભી નહિ એક કાયદે પર
જો ચારદીમ હયવો વફુર રાહેતતો બાદ ઉસકે ગમ વ અલમ હય
નસીમ જાગો કમરકો બાંધો ઉઠાઓ બીસ્તરકે રાત કમ હય

શએર

ખુદાને દીહય કુચ અજબ લઝઝત ઇસ લાલ પાનોં મેં
કે લુત્ફ એસા નહિ હરગીજ પ્યાવ જાવદાનીમેં

કવ્વાલી.

ફુલા ફલા કહાંતક દીલકા ચમન રહેગા
જો સાદ હોગા કખતતો રંન્જો મહન રહેગા
દોબ્વલત નહિ રહેગી શાહી નહી રહેગી

મરનેકે સાથ અપને દો ગજ કફન રહેગા
તકયે ન પશ્મ મખમલ કુંચભી ન હોગા વહાં પર
મીટ્ટી કે ફરસપર યે નાઝુક બદન રહેગા
અહેલે વકાર અફસર મીટ્ટી હી મેં મીલીગે
પા બંદો યે હોગા ફીકરે વતન રહેગા

શઅેર

યે ઉલફત હી બુરીહય હાય કયા કયા રંગ દીખાતી હય
મોહબત બાદશાહોકોભી યું દર દર ફીરાતી હય

ગઝલ મુસ્તર

રૂખસે નકાબ અપને અબતો ઉઠાદે ખ્વાજા
બહેરે રસુલ અકરમ ચહેરા દીખાદે ખ્વાજા
અય દસ્તગીર એકસ કયું દેર કર રહા હય
બીગડી જો બાત હય વો જલદી બનાદે ખ્વાજા
સરપર હય બોજ ભારી દીલકો હય બેકરારી
હમ દાદ:કરહમારી ગમકો મીટાદે ખ્વાજા
સબ ટાલદે મુશીબત અય સાહેબે કરામત
શોતી હય મેરી કીસમત ઉસકો જગાદે ખ્વાજા
દરસે ન તેરે ખાલી કોઇ ગયા સવાલી
મેંભી જો માંગતાહું મુજકો દીલાદે ખ્વાજા
બહરે રસુલે અકરમ દરગાએ ગમસે હમદમ
ઉસ પાર મેરી કીસ્તી અબતો લગાદે ખ્વાજા
હાંમી નહોતું મુસ્તર સબ કાર હોંગે બહેતર
લીલાહ ઇતનાં કલમે અબતું સુના ખ્વાજાદે

શઅેર

આયેહય દુન્યામેં હમ કબ અયસવ ખુશી કે વાસ્તે,
હાં હુવે પયદા ગમેં હીજરે નબીકે વાસ્તે

ગઝલ

અજમેર જોનેવાલે સબ લોક જા રહેહય
કીસ્મતકે ફુટે એક હમ આંસુ બહા રહે હય
યા રબ કોઇ ખબર યે આકર સુનીએ મુજકો
અજમેર વાલે ખ્વાજા તુજકો બુલા રહે હય
મુસ્તાક દીદ દેખું વો ચહેરે એ મુન્વવર

રૂબસે નકાબ અપને ખ્વાજા ઉઠા રહે હંય
પહેલુ મોહબ્બત વ રંસ્દો સીતાબ પીલા રહે હય
જો માંગના હો માંગો ઉમેદવારે દુન્યા
સબકી મુરાદે' હકસે ખવાજા દીલા રહે હંય
ક્યું કર ન બાત મેરી બન આએગય અઝીઝો
બીગડે હુઓંકી ટીસમત ખવાજા બની રહે હંય
સાની યે રહેમ કીજીયે લીલ્લાહ અબતો ખવાજા.
મુદ્દતસે આપ ઇસકો દર દર ફીરા રહેહંય

શએર

લાખો હજારો સેંકડો મરતે હય આજ કાલ
હમ એસે સખ્ત જાનહંય હમારી કજા નહી

ગઝલ સગસ

ફનાકી નગરીમેં હમને હરસું યે ખાકી પુતલા હીજાબ દેખા
સહર મીલા ઓર સબકો બેદમ પડા વોહે લાજવાબ દેખા
ગરીક ગફલતોંમેં હોકે હમને ઉમર ગુમાઇ હે એ મુંનાફેલ
જો ચોંકે ગફલતસે હમને હસ્તીકો હોગોયા માનંદ ખવાબદેખા
ફંસીજો હય દસ્કકે કરબમે ઉન્હોકા હોગા યે હાલ અઝહર
વો નુરકખાને બસાએ વેયરાં ગીરદ સહેરા ઉડાતે ફીરતે
યે ઇત્રક બાંકા હમને હરસુ તો હયગા ખાને ખરાબદેખા
ખુદી મીટાકે વો હો કે એ ખુદ પુકારા મન સુરને અન્વહક
ખુમારે ઇશ્ક ખુદાકા જીસકો હય હમને મસ્ત શરાબ દેખા
જો જીનકે દીંદારકેયે મુસ્તાક ઉસી પર્યોંક, હમને જત વેહ દેખા
કબુલ રખી હય દીલકે પદેસે શમ્મ ખાકીને ખાક સારી
ફલકકે ઉપર હમેશાં હયેગા ઝવાલમેં આફતાબ દેખા

ગઝલ

ખુદા રાજે અનલહકકો વહી ખોલ રહયા હય
મંસુર કે પરદે મે ખુદા બોલ રહા હય
પઢ પઢ કે જીસે ખુર્શદ, મે જાતે હંય મુસલમાં.
કલમાં તેરે ફીરદોસુ કે દરે ખોલ રહાહય.
દન્દાન શહિદ આપકા એક ગોહરે યકતા
ઉન્મત કે ગુનાહ શાતીયો મેં તોલ રહા હય
જીન્નત કે મકાનો મે રહેગી તેરી ઉમ્મત.

ખુશ હો કર મહોમ્મદ સે ખુલા બોલ રહા હય.
કબ બંધ હે અહમદ કાભી કયા નામ હય શીરી
યહ મીમતો મીસરી કી ડલી ઘોલ રહા હય.
જબ હુસ્નકા સવદા હુઆ બાઝાર અજલ સે
યુસુફ કી ભી કીમત સે વોહ અન્મોલ રહા હય

ગઝલ

યહી હસરત યહી પ્યારે સંવર્યા આરઝુહા રમ.
ગસા જાઓ મોરી સુની નગર્યા આરજુ હરમ
ખડા હું કબસે અયસાકી તેરે મય ખાનેકા સદકા
મુઝે ભો ભરકે મિલ જાય ગમર્યા આરજુ દારમ
જમાના સારા ફિરજાએ નહીગમ ઇનકા અય પ્યારે
ફિરે મુઝ સે ના મોહ તેરા નજર્યા આરજુ દારમ
સરે મહશર ગુન્હેગારોં મે જીસદમ મંય ખડા હુંગા
કરમકી તુમ ઉડહા દેના ચદર્યા આરજુ દારમ
સનાએ હજરતે ખયરૂલ બશમે શાયક ખુશગો
ગુજર જાય વહે દોરોજા ઉમર્યા આરજુ દારમ

ગજલ

દોરમે સાગર રહે ગરદીશ મે પયમીના રહે.
મયકશોં કે સરપે યારબ પીરે મયખાના રહે.
જિસમેં પડજાવે નજર તેરી વોહ દીવાના રહે
યહાં નિગાહે યાર તરજે બેહીજાબાના રહે.
કયા ઈસી કો કહેતે હય રસ્મે વફાદારી સનમ
દુશમની હમશે રહે ગયરોં સે યારના રહે.
ફિર ના પુછેગે મુઝે કબ્રમેં મુનકીર નહીર
મરતે દમ યારબ પ્યાસે રૂએ જાનાના રહે.
અયસે સાકી કે મય સદકે જો પીલાએ ભરકે જામ
સા કીયા હરદમ સલામત તેરાં મયખાના રહે,

ચુરણની બહાર

સવાલ—એહમદ નગરસેં હું આયા સોધી સોધી ચુરણ લાયા
જીસને થોડીસીભી ખાયા ઉસુને મઝેસ બહોતસા પાયા
જવાબ—તેરી ચુરણ જીસને ખાયા ઉસકો ખાક મઝે ન આયા

દીલમેં બીચારા પરતાયા ચુરણુ સડી હુઇ કયું લાયા
સવાલ—ચુરણુ મરદ જો કોઇ ખાવે ઉસકો પુરી નાકાત આવે
હરએક તરહેંકી લઝઝત પાત કુવતમેં રુસ્તમ બન જાવે
જવાબ—તેરી ચુરણુ જો કોઇ ખાવે તાતક અગલી બીગ્રટ જાવે
દ૦રે કસજોરીકા આવે ઉસકો મોત ઝલક દીખાવે
સવાલ—હું મેં દખનકા બેપારી મેને છાની દુન્યાં સારી
તેરી આદત હય નકારી તેરે નામપે ગેંડી મારી
જવાબ—ચલબે જાનેદે અયારી દેખી હમને સબ મકરારીં
હોગા આઝારી બાંઝારી આયા બનકે બરાં બેપારી
સવાલ—મેંતો કાલા કર કંગાલ જાકર મછલીકા ખુન જાન
તેરા હોગા વતન બંગાલ તુજકો હય જંજાલ
જવાબ—તું હય કોઇ બરા ચંડાલ તેરે મુલકમેં આયા કાલ
ભાગા વહાંસેં તું બદ હાલ બનજા કબીકા દલાલ
સવાલ—મેરી હેબી આલા શાંન તું હે જાહેલ વ નાદાંન
ગુસ્સે આવેગા જીસ આંન તેરા મુરેર દુંગા કાન
જવાબ—સબમેં કમ ૧૨ તેરી શાંને મત કર ટરટર બેઇમાન
કાટુંગા મે તેરે દો કાન મુઝકું ગુરતું અપના માન

ચુરન

મીરચી બની મેરી બય આલા—જીસમેં સભી મસાલા ડાલા
મીરચી લેતે જાનો લાલ—અબતો જાતા હય મીરચી વાલા
મોલી અબ બની હય તર લીંબુ ડાલા હય દો ધર
મેરા મારકીટમેં ધર દુશમન ઝેર ખાકર મર
સવાલ—ચુરણુ કયા બોલે રંગીલા
મારકીટ કર બનાઉં લીલા પીલા
મેરા કોઇ ગુરૂ ન ચેલા મેતો ચુરણુ બોલું અકેલા
જવાબ—તુંજકો નહિ હય ચુરણુ યાદ
મુદ્દતમેં સામના કયું કરતા હય ઉસ્નાકોકે સાથ
પીછે કરદુ તેરે હાથ ભેજદું તુરંગમેં સીપાઇકે સાથ
સવાલ—જો કોઇ મેરી મીરચી ખાવે
વો તો બગ્ગીમેં બેઠ જાવે
આગે પીછે ન દેખે ભાલે—ઘોડા મસ્તીમેં દોડાવે

જવાબ—તીરચી જો કોઇ તેરી આવે
ઉસકા લાલ બદન પર જાવે
ઉસકે સાથસેં કોઇ ન આવે
દુશમન દેખકર ચકરાવે

ચુરણ

ઇધર ઉધરસેં ભગ્ગી વાલા આયા
ઉસને લાલ બની સીલગાયા
મીરચી લેતે જાઓ! લાલા
અબતો જાતા હય મીરચીં, વાલા
મેરી ઉસીસેં આરી હય
જીતકી ખલકતે સારી હય
અરે મંય કોન બીચારી હય
ગરીબી ખુદાકો પ્યારી હય

ચુરણ

મારચી બની મેરી હય ઠોસ
બુઢા ખાય સંભાલે હોસ
જબ ભાઇ ચઢી બુઢ્ઢેકો જોશ
બુઢા ભાગે નવ નવ કોસ

તમામ શુદ.
